

FLINTESØNNERNE

A/s ASA FILMUDLEJNING præsenterer

farvefilmen i Eastmancolor

FLINTESØNNERNE

efter Morten Korchs roman af samme navn

Instruktion ALICE O'FREDERICKS

Drejebog Grete Frische
Musik Sven Gyldmark
Sangtekster Victor Skaarup
Fotografi. Rudolf Frederiksen (D.F.F.)
Ass. Ole Bram Knudsen

Tone Bent Høyer - Erik Jensen
Dekorationer... Steini Sveinbjørnsson
Klipning Wera Iwanouw
Kopi Johan Ankerstjerne

ROLLELISTE:

Jesper	Poul Reichhardt
Mikkel	Peter Malberg
Viggo	Ib Mossin
Martin	Ebbe Langberg
Karen	Hanne Winther-Jørgensen
Anna	Astrid Villaume
Kresten Flint	Vald. Skjerning
Else	Tove Maës
Faster Jane	Agnes Phister-Andresen
Grete	Helga Frier
Hans	Ove Rud
Mads	Keld Markuslund
Sandbjergmanden	Einar Juhl
Vera	Irene Hansen
Karl	Per Lauesgaard
Rikke	Annelis Morten Hansen
Jakob	Mogens Juul

Produktion: HENNING KARMARK

„Flintesønnerne“ er en slægtshistorie om beboerne på den store sjællandske gård, „Flintegården“.

Da filmen begynder, er vi tyve år tilbage i tiden. Den gamle stædige Kresten Flint lever helt afsondret og betragtes med mistro og ængstelse af den omkringboende befolkning. Der synes at hvile en hemmelig forbandelse over gården, siden Krestens bror omkom ved en gådefuld ulykke, og man ved på egen, at Krestens datter Else — ikke er normal.

En dag kommer der en ung landmand — Jesper Poulsen — op på Flintegården for at fri til Else. Han har taget denne beslutning i trods og vrede over, at Anna — den pige, han elsker — har giftet sig med en rig gårdejer på egnen. Men Jesper kommer med en ærlig vilje til at være god mod Else og bringe den store gård, der er slemt forfalden, på fode igen.

Kresten Flint møder ham med den største mistro, men da datteren vil have ham og hun altid får sin vilje, kommer der et bryllup istand. Den følgende tid bliver ikke let for Jesper, Kresten holder ham udenfor alle beslutninger vedrørende gårdens drift, og Elses syge sind gør livet uudholdeligt for ham. En god støtte har Jesper dog i faster Jane, en ældre søster til Kresten og den eneste, der tør sige ham imod. Ofte søger han ned til Mikkel og Grete, et gemytligt husmandspar, der har kendt ham, fra han var en lille forældreløs dreng og som nøje har fulgt hans liv og færden.

Tiden går — Else føder tvillinger men dør selv i barselseng og i dyb sorg herover tager Kresten sit eget liv. Jesper og faster Jane er nu alene med de to små drenge . . . Viggo, der er lys og glad, og Martin, der har arvet sin moders røde hår. Har han også arvet hendes syge sind? Dette spørger Jesper ofte sig selv om, for Martin er ikke som Viggo, han er mut og indesluttet.

Men også Mikkelt og Grete's datter Marie, der bor inde i byen, har fået et barn, en lille pige. Da hun ikke er gift, beder hun forældrene tage sig af det. Mikkelt protesterer på det voldsomste, men Grete må bruge snedig list for at overtale ham. Men da først den lille pige er i Mikkelt's stuer, bliver han naturligvis den stolteste af alle bedste-forældre ...

Viggo og Martin er uadskillelige — trods deres forskellige mentalitet — elsker de hinanden og vokser op på Flintegården i hjerteligt kammeratskab med deres far. Jesper er blevet en velhavende mand, idet gamle Mikkelt har fundet kugleflint på hans jord, og i løbet af få år har han en stor virksomhed med eksport af kugleflint til udlandet. Mikkelt's barnebarn — lille Karen — er nu en køn ung pige, og Grete får faster Jane til at tage hende op på Flintegården for at lære husholdning ...

Tvillingerne er 19 år, da de for første gang skal skilles. Martin er

blevet indkaldt til marinen, men Viggo er blevet fritaget for militærtjeneste. Inden Martin rejser frier han til Karen og beder hende vente på sig. Overrumplet svarer hun ja, men som tiden går, bliver hun klar over, at det er den glade, sorgløse Viggo, hun i virkeligheden elsker. De to unge drages mere og mere mod hinanden, medens deres samvittighedsnag overfor Martin vokser.

En dag kommer han uventet hjem på orlov, han ser Viggo og Karen sammen og forstår det hele ... lammet over broderens forrædderi søger han ned til stranden, det samme sted, hvor Kresten Flint tog sit liv, og som han går der langs brændingen, overvældes han af et ubændigt raseri. Han opsøger Viggo, og det kommer til kamp på liv og død mellem brødrene. Jesper når lige at gribe ind, inden det er for sent. Efter et langt sygeleje bliver Martin atter helt sig selv, og ved sin kloge faders bistand kan han nu — uden nag — række sin broder hånden ...

»Du er min øjesten«

(Foxtro)et

Musik: Sven Gyldmark

Tekst: Victor Skaarup

I
Kom så,
nu går det løs,
bare tag fat,
pige og knøs!
Læg din
arm om min hals,
nu skal vi ha' en vals:

1. refræn:
Når vi vugger i takt til musikken,
ja, så flyver tiden bort.
Læg nu ynde og kraft i plastikken,
det er vores yndlingssport.
Sikken latter og blinken og kiggen,
og dit blik har en strålende glans!
Når vi vugger i takt til musikken,
så er livet som en dans.

II
Stemning,
fest og halløj,
det skal der til.
lav nu lidt støj!
Alle,
bas og tenor,
syng nu med mig i kor:

2. refræn:
Når vi vugger i takt til musikken,
ja, så bli'r der mægtig fest!
Bare vug — det er hele teknikken,
som en fiskerbåd i blæst.
Smil til mig — og syng med på lyrikken,
du skal valse med sjæl og med krop!
Når vi vugger i takt til musikken,
vil vi aldrig holde op!

Fra ASA-filmen »Flintesønnerne«.

I
Hør, hvor lærken slår sin trille
for den gyldne sol.
Jeg for dig vil også spille
lidt på min fiol:

Refræn:
Du er min øjesten,
en bette dejlig én
er du.
Og når vi to følges ad,
så er jeg altid glad
som nu.
Du er et stykke
af himlens blå.
Alverdens lykke,
den vil du få.
Hvem kommer så på den grønne gren?
Det gør min øjesten
og jeg.

II
Tusind klokkeblomster gynger
blidt i solens skær.
Hør — jeg syn's, at lærken synger
med på denneher:

Refræn:
Du er min øjesten,
o.s.v.

III
Hvergang månens gule lygte
lokked' med sit skær,
jeg min kære pige søgte
her blandt skovens træer:

Refræn:
Du er min øjesten,
o.s.v.

Fra ASA-filmen »Flintesønnerne«.

»Naar vi vugger
i takt til musikken«
(Vals)

Musik: Sven Gyldmark
Tekst: Victor Skaarup

